

40 Estius de colònies

T'atures a pensar-ho i realment han passat molts anys. Infinitat de moments viscuts amb molta intensitat, emocions que remouen el fons dels sentiments, una gran nostàlgia plena de somriures, bones estones, plenitud de benestar, també perquè no dir-ho d'algunes llàgrimes, estones de tots colors. Moltes cares d'infants i joves que s'han fet grans al pati de la casa. Equips de monitors de les diferents èpoques, les germanes... però tothom amb un tret comú, estimem les colònies, estimem l'indret de Borredà i ens hem fet grans infants i monitors, portant el fulard verd i blanc al coll i com no també al cor.

P. Jordi i Gna.Montse qui ho havia de dir que quan vau començar el primer any a fer colònies, quan encara al menjador hi havia les pissarres de l'escola pintades, i a la casa no hi havia res, tot aquest món de colònies arribaria a ser el què ha esdevingut després de 40 anys. Gràcies per ensenyar-nos a fer colònies, a fer un servei que té molt de sentit.

De ben segur, que a tothom ens ve al cap molts records, els diferents indrets del voltant de Borredà..., si la riera del gorg del salt i els arbres dels bivacs poguessin parlar quantes coses ens podrien explicar de tot el que han vist al llarg d'aquests anys. Les lliures de la casa, quants somnis han fet tenir als qui hi han dormit cansats de no parar en tot el dia. Els gots de plàstic de colors, encara ara canten l'Oh, Pare Déu!, la cartellera continua anunciant el què es fa cada dia, el Serapi mira de ser prou àgil i astut per no ser descobert, l'hereu i la pubilla presideixen el sopar de la revetlla. Com també, després de tant temps encara continua sent misteriós i sempre interessant l'indret de ca l'Esclau. L'ortanxiviri, cantada per totes les generacions i encara ara, ningú sap que vol dir, quan alhora representa tant haver-la cantat.

També volem fer present el dolç record de totes aquelles persones que al llarg d'aquests 40 anys ens han deixat: El Ramon Serchs, la Marta Lloret, la Rosa Fígols, el Xavi Ruiz, el Ricard Mora, el Pep Isanta, el Joan Pey, la Montse Colomer i les germanes Rosa, Mercè, Dolors i Inés. Ben segur que també ho celebren des d'algun indret.

Un profund agraïment per totes les persones que han passat per les colònies i formen part del llarg camí d'aquests 40 anys, si no fos gràcies a totes elles, no hauríem arribat fins aquí. Tothom hi té el seu lloc en aquesta trajectòria, per tant un F.E.R.M. per tots els qui en un moment o altre ho han fet possible i han continuat les Colònies a Borredà.

Com a grup després d'aquests 40 anys tenim un gran encàrrec, el gran repte de fer funcionar la casa Llar del Pare Coll, la nostra casa de colònies per poder garantir la continuïtat de les colònies per molts anys més. Això també és una gran satisfacció i alhora una il·lusió que marcarà un futur pel grup.

És el temps que hem gastat per les colònies i per l'educació en el lleure que hem transmès als nostres infants i joves, que ho ha fet tot plegat tant important.

Són les vivències viscudes amb molt de sentit i amb molta intensitat que fan que les coses petites siguin realment les més importants.

Mil móns fantàstics es faran realitat si et poses el fulard. Visca colònies i visca els 40 anys !